ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

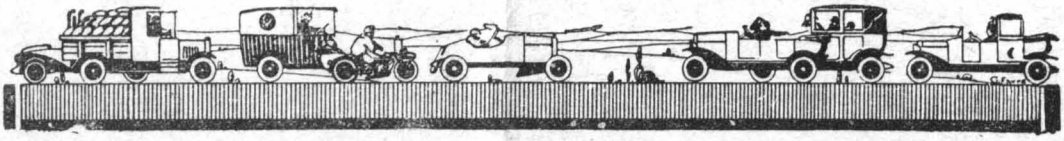

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4
Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μάς καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Διὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Ἀναγνώστην μας, Ἐνταῦθα. Ἐπιτρέψατέ μας νὰ σᾶς ποῦμε ὅτι ἀδικεῖτε καὶ ἡμᾶς καὶ τὸν γράψαντα τὰ Χιώτικα ποιήματα. Ὄχι, φίλε κύριε, ἕνα νησὶ τιμημένο καὶ δοξασμένο σὰν τὸ δικό σας, δὲν θίγεται μὲ τὴν δημοσίευσι ἑνὸς τραγουδιοῦ στὸ τοπικό του γλωσσικὸ ἰδίωμα. Ἔχει καὶ ἡ Χίος τοὺς γλωσσικούς ἰδιωτισμούς της, ὅπως καὶ κάθε μέρος τῆς Ἑλλάδος κι' ὅλου τοῦ κόσμου ἀκόμα. Αὐτὸ εἶνε ὅλο. — Ἄνθ. Χρ. Ἀνθίμου, Σουφλί. Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἀσχημα. Μόν ὄχι καὶ τέλεια. Ὁ «Θρῆνος» μάλιστα ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὸ γνωστὸ τραγοῦδι — ἂν δὲν κάνουμε λάθος — τοῦ ἀλησμονήτου Πορφύρα. Σχεδὸν ἀντιγραφή. Πάντως, μὲ λίγη προσοχή, μὲ λίγη προσπάθεια, θὰ γράψετε πιὸ καλὰ πράγματα. Λυπᾶσθε ἀπ' τὶς μιμήσεις. Ἀποχτῆστε προσωπικότητα. Ἡ πρωτοτυπία εἶνε τὸ πᾶν. Τὰ χειρόγραφα καὶ ἡ φωτογραφίες τῆς Παπαδοπούλου μᾶς ἐνδιαιφέρουν. Στεῖλτε τα εἰς συστημένο δέμα νὰ τὰ ἰδοῦμε καὶ γράψτε μας σχετικῶς τὶς σκέψεις σας. Ὅ,τι καὶ ἀν γίνει πάντως θὰ τὰ λάβετε ὁπίσω ἀσφαλῶς. — Ἠπειρωτοπούλαν, Γιάννινα. Στεῖλτε το νὰ τὸ ἰδοῦμε — σᾶς παρακαλοῦμεν — εἰς συστημένον δέμα. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς δικά μας. — Κω. Τρικ. Τὸ ποιηματάκι σας ὄχι τόσο καλό. Ἔχει βέβαια μιὰ ἐντελῶς ποιητικὴ ἁπλότητα, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ αὐτό. Πάντως μὴν ἀπελπίζεσθε. Γράφετε καὶ θὰ ἐπιτύχετε στὸ τέλος τὸ τέλειον. — Δρόσον Μάρνην. Τὸ ποίημά σας «Τὰ Ὀνείρατά μας», ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχές. Στίχοι καλοὶ καὶ στίχοι κακοὶ ἀναμίξ. Λέμε συνεπῶς καὶ σὲ σᾶς τὸ ἴδιο : Προσέχετε, ξαναδιαβάζετε ὅ,τι γράφετε, σβήνετε, κόβετε, διορθώνετε.... Κι' ἐδῶ εἴμαστε ἐμεῖς. — Ἄνθον Γιασεμήν. Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε στὴν τόσο εἰλικρινῆ καὶ ἀφελῆ ἐπιστολή σας :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο». Σοῦ στέλνω δυὸ ποιήματά μου. Δὲν ξέρω, μπορεῖ νὰ μὴν ἀξίζουν αὐτὸν τὸν τίτλο. Μὰ πῶς ἀλλοιῶς νὰ τὰ ὀνομάσω ; Κύτταξέ τα καὶ πές μου τὴν κρίσι σου. Κι' ἂν δὲν εἶνε γιὰ δημοσίευμα, πές μου τί καὶ τί πρέπει νὰ κάνω, γιὰ νὰ γράψω καλά. Γιατί δὲν γράφω γιὰ νὰ δημοσιευθοῦν, ἀλλὰ γιατί ποθῶ, θέλω μ' ὅλο μου τὸ εἶναι, νὰ γίνω κ' ἐγὼ κάποτε ἕνας μεγάλος...ποιητής. Γι' αὐτὸ ὅμως μοῦ χρειάζεται καὶ ἡ βοήθειά σου. Δὲν εἶμαι τώρα ποιητής ; Τί μ' αὐτό ; Θὰ γίνω ἀργότερα. Καὶ θὰ τὸ πετύχω, γιατί τὸ θέλω... Πάλι, ἂν εἶνε καλά, φιλοξένησέ τα, ἂν θέλεις, στὶς στῆλες σου.

Δυστυχῶς, ἀγαπητὲ κύριε, τὰ ποιήματά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχῆ. Ἰδοὺ τὸ ἕνα ἐξ αὐτῶν :

ΤΑ ΧΤΥΠΟΚΑΡΔΙΑ Τ' ΑΥΓΙΝΑ

Τὰ χτυποκάρδια τ' αὐγινά,
εἶνε γλυκὰ καθὼς τ' ἀγέρι
τὸ πρωϊνό, ποὺ μᾶς τὸ φέρει
ὁ χρυσοφτέρωτος Θεός.

Τὰ χτυποκάρδια τ' αὐγινά,
εἶνε γλυκὰ σὰν τὸ βρασμένο τὸ (σταφύλι,
σ' ἀπ' τὰ πανώρια τῆς πεντάμορ-
(φης τὰ χείλη
παίρνει καὶ γεύεται ὁ νιός.

Τὰ χτυποκάρδια τ' αὐγινά
εἶνε γλυκὰ πολύ ! Δροσάτα !

Χαρὰ στὰ πρόσκαιρα τὰ νειάτα
ποὺ τὰ γνωρίσανε, τοῦ ποιητῆ !...

Δὲν ἀρκεῖ νὰ τὸ θέλη κανεὶς γιὰ νὰ γίνη ποιητής. Χρειάζεται καὶ παλέντο. Πάντως, διαβάζετε, γράφετε, ἀλλὰ μὴ βιάζεσθε νὰ δημοσιεύσετε τοὺς στίχους σας. Γιατί ἐπὶ τοῦ παρόντος βρίσκεσθε — πιστέψτε μας — μακρὰν τῆς ποιητικῆς τέχνης. — Γ. Τσατσάκον, Βόλον. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν. Ἡ ἀδέσμευς τοῦ φύλλου αὐθαίρετος. — Ν. Γιόσην Μιχαὴλ Χαγκιάρ, Τορίτ (Σουδάν). Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

Κύριε. Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς σπεύδω νὰ ἐσωκλείσω ἐμὶν ἓν μικρὸν ποίημα, τὸ ὁποῖον ἐσύνθεσα ὁ ἴδιος, χάριν τοῦ ὁποίου ζητῶ τὴν ὑμετέραν ἐξέλεγξιν. Ἐσωκλείω ἐμὶν σελίνια Ἀγγλίας τρία (3) διὰ τὸν κόπον τῆς πρὸς ἐμᾶς ὑποχρεώσεως. Διατελῶ μετὰ πάσης εὐπειθείας.

Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχὲς καὶ ἰδοὺ αὐτό :

Η «ΕΥΤΥΧΙΑ»

Σαράντα χρόνια πέρασαν,
σαράντα δύο μῆνες,
παιδὶ ἀμούστακο ἔφυγα
μὲ χίλιες - δυὸ ἐλπίδες.
Στὸν δρόμο μου τὸν μακρινό,
στὸν δρόμο μου ἐκεῖνον,
ποὺ βάδιζα μὲ βῆμα σιγανὸ
νὰ πάσω τὴν Χρυσῆ μου.
Χρυσῆ, τῆς λέω, στάσου ἐδῶ,
Χρυσῆ, τῆς λέω, ἔλα,
νὰ σὲ χαϊδέψω ἀπαλὰ
καὶ πάλι φεύγα, φεύγα...
Καὶ κείνη μὲ χαμόγελο
μοῦ λέει : Ἔλα, ἔλα,
ἀκολούθα με καὶ θὰ χαρῆς
σὰν φθσουμε στὸ τέρμα.
Κουράστηκα καὶ δὲν μπορῶ,
σαράντα χρόνια τώρα,
ποὺ τρέχω πάσω σου ὁ ὀρφανός,
χωρὶς ψυχὴ στὸ σῶμα.
Ὑπομονή, ὦ εὐτυχῆ,
ὑπομονὴ ἀκόμη,
καὶ θὰ χαρῆς μία φορὰ
στὸ τέλος μὲ στεφάνι.
Σοῦ ἔχω τριαντάφυλλα
ἀπὸ τὸν παραδείσιο,
νὰ στέψω τὸ κεφάλι σου
πρὸς χάριν, πρὸς τιμήν σου.

Διαβάστε Ἕλληνας ποιητάς. Θὰ μπῆτε ἔτσι στὸ νόημα τῆς ποιήσεως, θὰ πάρετε μιὰ ἰδέα. Αὐτὴ τὴ φιλική συμβουλὴ ἔχουμε νὰ σᾶς δώσουμε ἐπὶ τοῦ παρόντος. — Γ. Τσοπανᾶν, Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς τὸ Χριστουγεννιάτικο ποίημά σας καθόλου καλό. Ἰδοὺ :

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ

I

Ἄστρο λαμπρὸ φεγγοβολᾶ, ἄγγελοι ψάλλουν ὕμνους,
τσοπάνηδες ἐκστατικοὶ σκοροπᾶνε τὴ φωνὴ
καὶ μάγοι τρεῖς μ' εὐλάβεια τὰ δῶρα εἰς ἐκείνους
φέρουν ἀστροδηγούμενοι καὶ δίνουν στὸ παιδί.

II

Στὴ φάτνη εἶνε ὁ Θεός, στὴ ζέστα τοῦ ἀχύρου,
ὁ Ἰωσὴφ σιωπηλός, ἡ Μάννα τοῦ Χριστοῦ.
Τελεῖται ἐκεῖ μυστήριο ἀφθάστου μεγαλείου,
τοῦ κόσμου συνδιαλλαγὴ καὶ τοῦ καλοῦ Θεοῦ.

III

Ὁ Ἡρώδης φόβο ἀποκτᾶ, μήπως ὁ Βασιλεὺς
κυρίαρχος τοῦ θρόνου του μιὰ μέρα ἀποβῆ.
Πλήθους νηπίων γίνεται ὁ ἅγριος φονεύς,
χωρὶς ὅμως τὸ νήπιο τῆς Μαριὰμ νὰ βρῆ...

IV

Καμπάνες ὄμορφα κτυποῦν. Τ' ἀστέρια κυματίζουν,
μυσταγωγία παγερὴ τὸ νοῦ μας συγκρατεῖ,
κυκλοφοροῦν ἡ σκέψεις μας, στὴ φάτνη τριγυρίζουν,
καὶ τὴν ψυχή μας μιὰ χαρὰ μεγάλη ὁδηγεῖ.

V

Στὴν ἐκκλησία ὁ παπᾶς τὸ νεογέννητο παιδί της
παρουσιάζει καὶ γελᾶ, γελᾶμε καὶ ἡμεῖς.
Πάει νὰ φύγη μακρυὰ τ' Ἀντίχριστου ὁ θύτης,
νὰ 'ρθῆ στὸν κόσμο ἡ χαρά, νὰ ζήσουμ' εὐτυχεῖς !...

Σκεύαν Κανετάκη. Τὸ ποίημά σας ἔχει μερικὲς στιχουργικὲς ἀτέλειες καὶ ὡς θέμα εἶνε κάπως κοινό. Δείχνει ὅμως ὅτι ἂν καταβάλετε κάποια προσπάθεια καὶ μελετήσετε, θὰ γράψετε πολὺ σύντομα καλύτερα. — Εὐάγγ. Παπαναστασάτον, Φαρσαλάτα (Κεφαλληνίας). Καὶ σὲ σᾶς ἔχουμε νὰ ποῦμε γιὰ τὰ τρία ποιήματά σας ὅ,τι ἀκριβῶς καὶ στὴ φίλη μας, στὴν ὁποία ἀπαντοῦμε παραπάνω. — Τηλέμ. Ἀγγελίδην, Λίγιναν. Δυστυχῶς, παρ' ὅλη τὴν καλή μας θέλησι, δὲν μπορεῖ νὰ γίνη τίποτε ἐξ ἀποστάσεως, γιατί μὲ τοὺς μεταφραστάς μας πρέπει νὰ βρισκόμαστε σὲ διαρκῆ καθημερινὴ ἐπικοινωνία. — Κ. Φίλην, Ναύπλιον. Μᾶς ἐνδιαφέρει. Σᾶς ἀπαντῶμεν ταχυδρομικῶς. Πάντως, γράψατέ μας καὶ τὴν ἀκριβῆ σας διεύθυνσι.—Ἀχιλ. Βάκην, Πειραιᾶ. Καθὼς βλέπετε, ἡ «Αὐγὴ ντὲ Νεθέρ», ποὺ τόσο σᾶς ἔχει ἐνθουσιάσει, συνεχίζεται. Ὅσο γιὰ τὰ μυθιστορήματα ποὺ μᾶς ὑποδεικνύετε γιὰ τὴν ἀντικατάστασί της, αὐτὰ ἔχουν μεταφραθῆ καὶ ἄλλοτε καὶ εἶνε πολὺ γνωστά. Αὐτὰ ποὺ ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ προσεχὲς φύλλο εἶνε προγραμματικὰ ἀριστουργήματα, ποὺ θὰ σᾶς ἐνθουσιάσουν, ὅσο καὶ ἡ «Αὐγὴ ντὲ Νεθέρ». — Μιμίκαν Π., Θεσσαλονίκην. Τὰ πεζογραφήματά σας ἀτελῆ γλωσσικῶς. — Κ. Σταθόπουλον, Καλάμας. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν.— Μαριάναν Π., Ναύπακτον. Στεῖλτε μας ἀκριβῆ κατάλογον. Ὄχι, ἄλλη εἶνε ἡ «Μονταὶν» καὶ ἄλλη ἡ «Φίλη». Σὲ ὁποιαδήποτε ἀπὸ τὶς δυὸ θέλετε ν' ἀπευθυνθῆτε, μπορεῖτε νὰ τῆς γράψετε διὰ τοῦ γραφείου μας. — Π. Καλαμβόκην, Ἐνταῦθα. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Κεφαλᾶν, Ἐνταῦθα. Οὔτε τὰ δικά σας μᾶς εἶνε χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν. — Ἰκορ., Ναύσταθμον. Τὸ πεζογράφημά σας πολὺ κοινόν.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατοικία : Χαλάνδρι)

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 ΙΙ Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος » 100 ΙΙ Ἀμερικῆς » 7
καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς «Οἰκογενείας» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκὸ ὁ κ. Γεώργιος Ἀντωνιάδης, B. P. 445, Elisabethville, Congo Belge, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.